

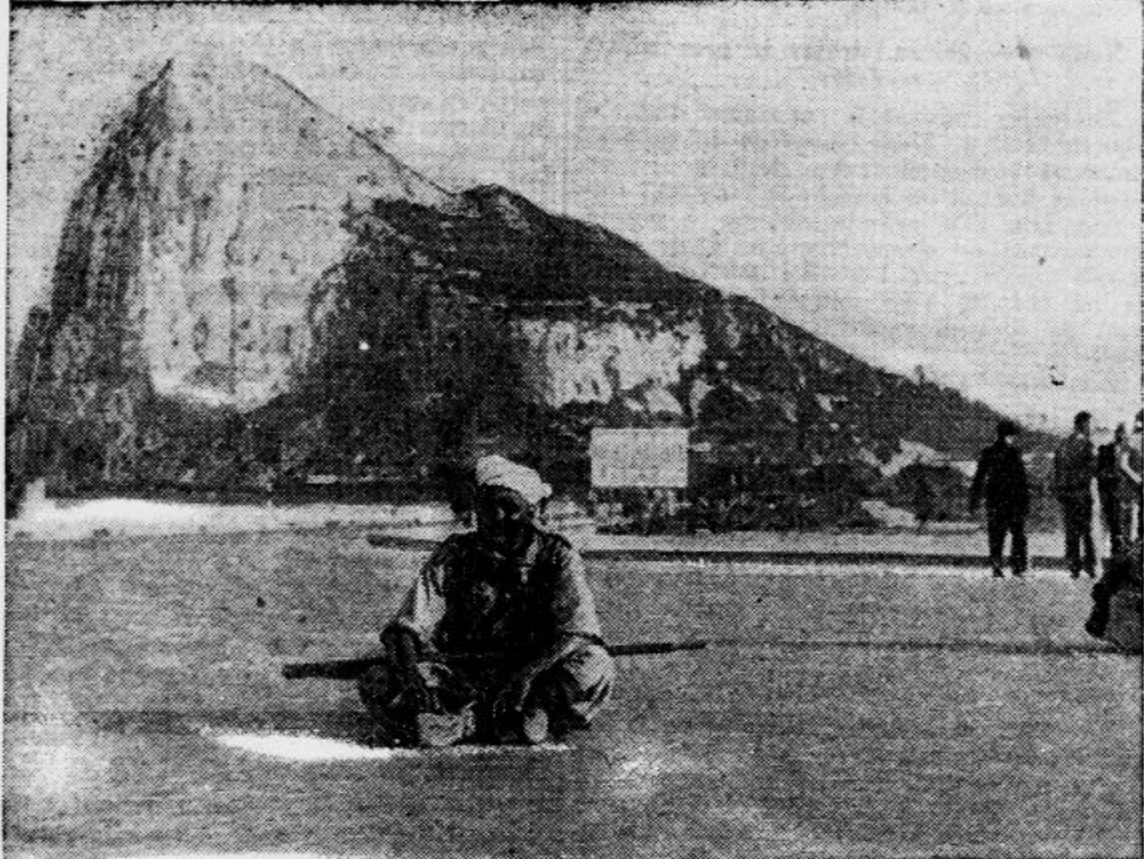

Iz druge španske republike

Ljudska fronta se uspešno bori zoper reakcijo pod vodstvom starih karlistov, monarhistov, tradicionalistov in klerikalne akcije, ki jo podpira fašistično inozemstvo

Zadnja poročila gledaj na prvi strani.

Na levi (od zgoraj navzdol): Mavrški vojniki stražijo cesto, ki vodi v Gibraltar — Civilna garda v Madridu stika za uporniki, ki so se skrili po hišah — Na katalonskem trgu v Barceloni polivajo trupla konjev s petrolejem, da jih zažgo.

Na desni (zgoraj): Civilna straža pred radio oddajno postajo v Barceloni — (Spodaj): Begunci iz provinc Guipuzcoa zapuščajo svoje domove

Bernard Shaw o sebi

»Če bi moral prenehati z delom, bi si takoj naročil pogreb«, je odgovoril Bernard Shaw na vprašanje, zakaj si pri svojih letih in pri svojem bogastvu, ki ga cenijo na pol milijona funtov v gotovini noče privoščiti mirnega življenjskega večera. »Praznik, luksuz in polovična umetnost me dolgočasijo in moj glavni življenjski smoter sta istovetna z nalogami kakšnega šolarja. Berem in pišem. To je vse. Za druge atrakcije sem le težko dostopen. Na drugem mestu stojte potovanja. A tudi ta v prvi vrsti za to, ker morem med dolgo morskovožnjo nemoteno — brati in pisati.«

Shaw nima nobene zbirateljske strasti. Zbirata samo denar. »Denar je v neki meri merilo uspeha«, pravi. »Če mi danes nočejo plačati več tistih cen za moja dela in filme, ki so mi jih ponujali prej, vidim v tem zmanjšanje svoje vrednosti. Toda dejansko sem danes dragocenejši nego pred desetimi leti. V ostalem ne zahtevam ničesar, česar moji soprogojeniki ne bi mogli izvršiti. Zahtevam desetodstotno udeležbo za odrska, kinematografska in knjižna dela. Ne razumem, zakaj se filmski producenti tako branijo, da bi pristali na to. Vsekako imam večje zaupanje v svoje delo nego oni. In vodi strogo knjigovodstvo o svojih tantiyah.«

Pri tem ga misel na denar dolgočasi. Nima nobene posebne želje, ki bi jo mogel zadovoljiti z milijonskim imetjem. Do svoje starosti se je moral trdo boriti za priznanje. »Devet let je trajalo, preden je neki za-

ložnik sprejel moje delo. Moj prvi roman »Nedozorelost« so tiskali več nego petdeset let pozneje, nego sem ga napisal. Založniki so moja dela vedno znova vračali. Pa se nisem dal prestrašiti. Pošiljal sem jih znova. Tako je šla ta igra z žogo nekaj desetletij sem in tja. Zmagal sem!«

Ta zmaga ga v resnici veseli. Njegovi začetni neuspehi so seveda v temni zvezi z njegovo destruktivno, grizočo ironijo, njegovim omalovaževanjem sveta. Rad ses norčuj iz starih ljudi, o katerih pravi, da trpijo za poapnenjem žil samo zavoljo tega, ker so pozabili, da bi si pravočasno omislili neko življenjsko teorijo, pa živijo, ker se čutijo k temu obojane, namesto da bi smoturno delali ob gradnji svojih sil. 80-letni Shaw vstaja redno ob 7., pred zajtrkom se eno uro sprehaja ali pa plava v kopališču avtomobilskega kluba, pa se ob vsakem vremenu odreka vrhnje suknje. Ze več nego petdeset let je vegetarijanec. »Če bi vse živeli, ki jih nisem jedel, polovili in jih privezali pred moj mrtvaški voz, bi bil moj pogreb najmogocenejši na svetu.« Na dan dela osem do deset ur, ne pije in ne kadil, čeprav umeva ljudi, ki imajo v tem svoje veselje.

Ko so ga vprašali za skrivnost njegove starosti, se je začudil in odgovoril: »Pozabil sem pač, da bi se zanimal za staranje. Drugi postajajo z leti modri, jaz sem postal spet mlad. Razen tega živim mnogo v Ayotu. Tam je nagrobnik nad zemskimi ostanke nekoga osemdesetletnika in na njem pobožno svarilo: »Življenje je kratko...« Strahu pred smrtjo ne pozna. Misli, da bo živel do 85. ali do 90. leta, pa se ne kapricira na to, ljubi življenje, pa si ne očita, da bi

bil v njem kaj zamudil. »Da sem videti mlajši in se mlajšega tudi čutim«, pravi, »ne more odpraviti dejstva, da sem svojim mlajšim tovarišem že dolgo na poti. Zato svojega rojstnega lista ne morem ponarediti. Vesel sem pa, da ne spadam k tistim, ki jih morajo v tej starosti negovati. Pomremim se lahko še z večino tistih, ki so komaj pol tako stari. Nisem skopuh. Tudi drugi naj imajo svoje šanse. In ker ne morem živeti, ne da bi pisal, se bom moral pač popolnoma posvetiti, da bom utihnil. Za sedaj pa pričakujem z veseljem svojega rojstnega dne. Ob mojem 70. rojstnem dnevu so me od navdušenja skoraj umorili. Svoj 75. rojstni dan sem prebil na poti v Rusijo in sem bil zato na varnem. Tokrat pade moj rojstni dan na nedeljo, kar bi me moralo ščititi pred navdušenjem mojih prijateljev. Poleg tega sem postal med tem »druga številka«. Moja brezpozorna avtokritika mi daje to opažati. Moja dela niso postala slabša, samo svet nima več časa, da bi jih zadostil cenil. Ne pišem za maso. Seveda če bi moja dela dobro prefilimali, bi morali računati s tem, da bi petina običajnih obiskovalcev kina prihajala po petkrat, da bi si jih ogledovala. V gledališču je isto tako. Manj je bilo ljudi, ki so prihajali moja dela ogledovat, toda prihajali so večkrat.«

Vsak, ki ga prvič obišče, občuti nekakšen strah pred njim. V resnici pa sprejema svoje obiskovalce s premagujočo ljubeznivostjo. »Slaven sem«, pravi, »toda ne grizem. Svet me je opisal za tako nedostopnega in grobeza, da zastujeje ensam svoj prijazni nasmehek in že se vsak osebno prepriča, da sem najljubeznivejši človek

Španska tujska legija

Po volilni zmagi »ljudske fronte« (16. febr.) se je v Maroku stvorila nekakšna vojaška avtonomija, ki je Madrid ni mogel prav nadzirati

V središču upora v Španiji, ki se je začel v severnem Maroku, stoji španska tujska legija. Ta vojaški zbor, ki ga je l. 1920. po vzgladu francoske tujske legije osnoval tedanji nadpolkovnik, poznejši general Millam Astray za boj v španskem predelu maroškega protektorata, se je izkazal že naslednjega leta po polomu španske vojske pod poveljstvom generala Silvestreja. Samo svojim tujskimi legionarjem so se Španci lahko zahvalili, da so sploh še ostali na maroških tleh po tem hudem udarcu.

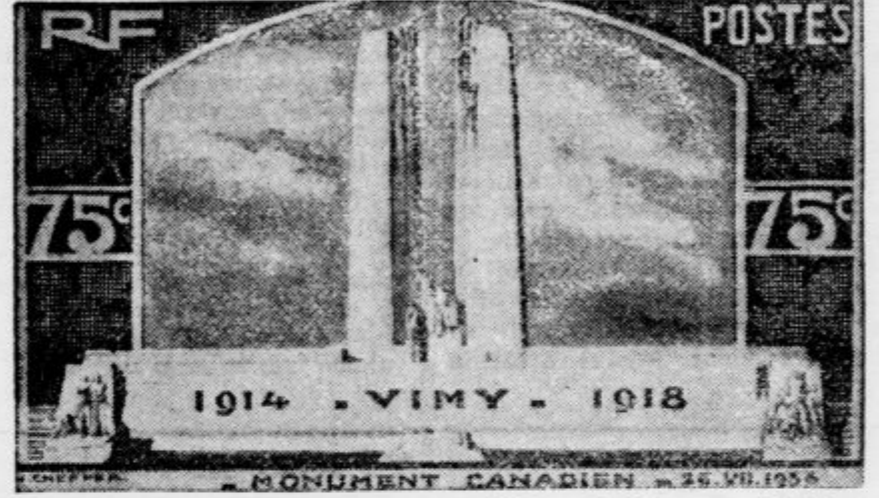
Došim so prvotno za špansko tujsko legijo po francoskem vzgladu sprejeli večinoma inozemce, ima danes večino španski element. Gre za vojaški zbor, ki se rekrutira povečini iz španskih dobrovoljcev. Zato mu dajejo v Španiji naziv »tercio«, ki izvira iz časa španskih vojaških najemnikov.

»Tercio« se deli v devet »banderas« (bataljon) in obsega torej, če računamo povprečno 1000 mož na »bandero«, normalno silo 9000 mož. V času republike, posebno

za časa, ko je bil Azana vojni minister, so to število prehodno znižali. Če pristojno zaščitne oddelke iz Špancev in domačinov, tako zване »regulares«, in druge posebne oddelke, lahko smatramo, da je bilo za vojaški puč v Španskem Maroku na razpoloženo kakšnih 18.000 mož.

Tujska legija je vojaška formacija, ki se vedno izborna bila, a seveda je uporabna po svoji opremini in taktiki predvsem za baje proti maroškim domačinom. To se je izkazalo zlasti tedaj, ko so poklicali nekotiko bender v Asturijo, da bi tam polašila upor rudarjev. Med legionarji je nastalo veliko nezadovoljstvo, ko so pozneje marksisti zahtevali, naj se častniki tujske legije, ki so tedaj po svojem mnenju v Asturiji izvršili svojo dolžnost, postavijo pred vojno sodišče. Tercio je v nasprotju z vojaškimi oddelki na polotoku, ki so že več desetletij politično okuženi, trdno v rokah svojih predstojnikov.

Spominske znamke

Francoska pošta je izdala ob priliki nedeljskega odkritja spomenika padlim kanadskim bojevnikom na francoski fronti posebne spominske znamke.

Sodnik — obrekovalec

Neka Marta Richardova je v Parizu tožila avtorja nekega dela o vobumstvu med vojno zavoljo obrekovanja časti in za odškodnino. Delo je izšlo pod psevdonimom, toda pod izmišljenim imenom je stala opazka: dopisni član Francoskega instituta.

Richardova je bila med vojno sodelavka francoske tajne službe. Avtor omenjenega dela pa je trdil, da je prejemala plačilo tudi od osrednjih sil, na kar je vložila tožbo. Sodišče je ugotovilo istovetnost pisca. Knjige ni napisal nihče drug nego predsednik neke komore pri pariškem apelacijskem sodišču, ki bo prišel sedaj kot obtoženec pred sodnika.

Prvi dnevnik v Adis Abebi

V abesinski prestolnici je izšla pred kratkim prva številka »Il Giornale di Adis Abeba«, ki sliči po obliki in slogu velikemu evropskemu dnevniku.

Časnik poroča o vseh dogodkih etiopskega glavnega mesta, razen lokalne rubrike pa ima tudi obsežna politična in sporna poročila. V prvi številki je bil med drugim objavljen razgovor z Maksom Schmelingom, več vesti pa je poročalo o berlinskih olimpijskih igrah. Ta čas ima list še malo naročnikov, saj je v Etiopiji tudi malo, ljudi, ki bi znali brati in pisati.

Priziganje olimpijskega ognja

Grška dekleta prižigajo olimpijsko plamenico v Olimpiji s pomočjo sončnih žarkov in sferičnega zrcala

Nasveti za brezposelne po radiu

Sydneyski radio je uvedel novost, ki zbuja veliko pozornost. Vsako jutro posveča tri četrt ure brezposelnim. V tem času objavlja prosta mesta pri velikih podjetjih in pri zasebnikih. Razen tega daje nezaposelnim nasvete, kako naj se nančje brez stroškov novih poklicev, ki še niso prenapolnjeni.

A NEKDOTA

Shaw je bil na obisku pri Anatolu Franceu. Med obedom je francoski pisatelj govoril na dolgo in na široko o bistvu genija. Ko je France končno ustavil tok svojih besed, je menil Shaw nesramno: »To mi je vse že davno znano. Saj sem sam genij.«

VSAK DAN ENA

O, ali ste res sovražnik države št. 1? Dajte mi, prosim, svoj avtogram! (Tidens Tegnt)

